

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PharmaResearch” dla towarów i usług z klasy 9 (zgłoszenie nr 5 309 836)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94⁽¹⁾, jako że nie występują żadne podstawy odmowy rejestracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 grudnia 2007 r. — Osram przeciwko Radzie

(Sprawa T-466/07)

(2008/C 51/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Osram (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: R. Bierwagen, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1205/2007 i zarządzenie, by skutki zaskarżonego rozporządzenia zostały utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia zmieniającego,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca niemieckim producentem szerokiej gamy żarówek, w tym świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i), wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antidumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin⁽¹⁾, ponieważ rozporządzenie to utrzymuje w mocy cła antidumpingowe jedynie na rok, zamiast na okres pięcioletni, określony w rozporządzeniu podstawowym⁽²⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, przede wszystkim, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, że dwa podmioty grupy Philips są „producentami wspólnotowymi” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

Po drugie, skarżąca podnosi, że Rada popełniła oczywiste naruszenie prawa stosując kryterium interesu Wspólnoty, chociaż nie jest to przewidziane w przypadku rewizji wygaśnięcia.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i popełniła nadużycie władzy ograniczając czas obowiązywania ceł antidumpingowych do roku.

Wreszcie skarżąca podnosi, że Rada oparła się przy kryterium interesu Wspólnoty na oczywiście błędnych ustaleniach faktycznych, dokonała błędnej oceny i nie podała uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Du Pont de Nemours (Francja) i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-467/07)

(2008/C 51/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Francja), Du Pont Portugal — Serviços, sociedade unipessoal, Ld. a (Lizbona, Portugalia), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Hiszpania), E.I. du Pont de Nemours & Co (Wilmington, Stany Zjednoczone), Du Pont de Nemours Italiana SRL (Mediolan, Włochy), Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Niderlandy), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg v.d. Höhe, Niemcy), DuPont Poland sp. z o. o. (Warszawa, Polska), DuPont Romania SRL (Bukareszt, Rumunia), DuPont International Operations SARL (Le Grand Saconnex, Szwajcaria), Du Pont de Nemours International SA (Le Grand Saconnex, Szwajcaria), DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux, Francja), Du Pont Agro Hellas AE (Halandri, Grecja) (przedstawiciele: D. Waelbroeck oraz I. Antypas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję;
- zobowiązanie Wspólnoty, reprezentowanej przez Komisję, do naprawienia wszelkich szkód poniesionych przez skarżące wskutek stosowania spornej decyzji oraz określenie kwoty wynagrodzenia za poniesione przez nie szkody, aktualnie szacowanych na około 52,5 miliona EUR lub innej kwoty odzwierciedlającej poniesione lub potencjalne szkody po stronie skarżących, wykazane przez nie w trakcie niniejszego postępowania, uwzględniając w szczególności przyszłe szkody;
- tytułem żądania ewentualnego, nakazanie stronom przedstawienia w rozsądnym terminie, licząc od daty wydania wyroku, danych liczbowych dotyczących kwoty wynagrodzenia ustalonej w drodze porozumienia między stronami lub w razie braku porozumienia nakazanie stronom, by w tym samym terminie przedłożyły żądania ze szczegółowymi danymi liczbowymi;
- nakazanie zapłaty odsetek od należnej kwoty, liczonych od dnia wydania wyroku przez Trybunał do dnia całkowitej zapłaty, wedle obowiązującej stopy procentowej ustalonej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do podstawowych operacji refinansowania lub innej stopy procentowej określonej przez Trybunał;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414/EWG dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie dopuszczają do obrotu środki ochrony roślin tylko jeżeli substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I i są spełnione kryteria tam ustanowione. Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/628/WE z dnia 19 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję⁽²⁾. Skarżące żądają ponadto odszkodowania za poniesione przez nie szkody wywołane sporną decyzją.

Na poparcie ich skargi o stwierdzenie nieważności, skarżące podnoszą, że sporna decyzja została przyjęta na podstawie niepełnej i błędnej oceny ryzyka związanego z metomyłem, gdyż Komisja nie uwzględniła dostępnych jej od września 2005 r. informacji.

Skarżące twierdzą, że Komisja nadużyła swych uprawnień i naruszyła przepisy dyrektywy 91/414/EWG oraz zasady proporcjonalności, dobrej administracji, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji jak też prawa

skarżących do przedstawienia swojego stanowiska i obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 255, str. 40.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Philips Lighting Poland i Philips Lighting przeciwko Radzie**(Sprawa T-469/07)**

(2008/C 51/97)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Philips Lighting Poland S.A. (Piła, Polska) i Philips Lighting BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: M. L. Catrain González, adwokat, i E. Wright, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia w całości lub w zakresie w jakim dotyczy skarżących,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące produkujące we Wspólnocie świetłówki kompaktowe ze scaloną elektroniką (CFL-i), wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin.⁽¹⁾

Na poparcie swego wniosku skarżące podnoszą, że Rada naruszyła art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 4, art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ nakładając cła antydumpingowe w sytuacji, gdy nie wykazano, że wygaśnięcie środków antydumpingowych doprowadziłoby do kontynuacji lub powrotu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.